

[Poul Hansen (Kalundborg).]

medvirke til, at velfærdstjenesten ikke mere skal være en lovfæstet institution. Dette forslag må vi afvise, medens vi kan tiltræde det, der iøvrigt er foreslået.

Carsten Raft: Lovforslaget om ændringer i loven om en dansk besættelsesstyrke i udlandet kan vi slutte os til med samme motivering som den, der blev givet af den ærede ordfører for socialdemokratiet. Det fremgår klart af hele udviklingen, at forholdet må ordnes som her foreslået.

Hvad angår ændringerne i forsvarslovene, kan det siges, at når de skulle revideres i dette forår, er det kun en lille mus, der er kommet ud af det, men det er ganske naturligt, at man afventer resultatet af erfaringer og iagttagelser, inden man skrider til den virkelige revision af forsvarets ordning. Jeg tror imidlertid, man kunne have undværet musen, i hvert fald ikke burde have sluppet den løs så tidligt, som man har gjort.

Selve spørgsmålet om ændringer i personelloven skal jeg ikke blande mig i. De foreslåede ændringer synes at være et resultat af erfaringer fra tjenesten, og det ser ud til, at nyordningen vil skabe en egalitet indenfor værnene, som vil blive tilfredsstillende. Det ville derfor være urimeligt fra vort hold at indvende noget imod dette forslag. Derimod har jeg nok mine betænkeligheder med hensyn til ophævelsen af §§ 50 og 51 i lov nr. 276 af 18. juni 1951. Jeg tager først § 51. Der er ikke nogen, der holder af — med de uheldige erfaringer, der er gjort — at kæmpe en kamp for forsvarrets pressetjeneste, men spørgsmålet er alligevel, om erfaringerne afgiver motivering for at kaste paragraffen ud af loven og dermed afskaffe institutionen, i hvert fald lovmæssigt. Mig bekendt er der alle steder — det gælder i hvert fald de hære, jeg har fået nøjere kendskab til — en vidt udviklet pressetjeneste, der strækker sig ned til selv temmelig små led. Desuden er det min erfaring, både som pressemand og som politiker, at det arbejde, der er udført af de enkelte medarbejdere indenfor pressetjenesten, journalisterne, i og for sig har været tilfredsstillende og godt. Vi skal som sagt ikke rejse en diskussion herom. Selve institutionen er forsåvidt død

af sult rent bevillingsmæssigt. Men det er et spørgsmål, om det er rimeligt simpelthen at tage bestemmelsen om en pressetjeneste ud af de danske forsvarslove. Det ville ikke være urimeligt, om det udvalg, jeg forventer bliver nedsat til behandling af disse lovforslag, overvejede problemet og bl. a. fik adgang til at undersøge, hvad man indenfor værnene har ment om pressetjenestens værdi, og hvad man indenfor pressen har ment derom. Det vil være letsindigt allerede nu at afskaffe muligheden for — i hvert fald på lovmæssigt grundlag — at udvikle denne pressetjeneste, som man indenfor alle andre hære anser for nødvendig.

Hvad angår den foreslåede ophævelse af § 50, kan jeg derimod udtale mig meget fastere, bl. a. fordi der efter min opfattelse ikke er gjort uheldige erfaringer med hensyn til det arbejde, velfærdstjenesten har udført. Jeg kan slutte mig til den anerkendelse, som det ærede medlem hr. Arnth Jensen ydede Folk og Værns forretningsfører, det ærede medlem hr. Victor Gram. Jeg synes, at han har vist en meget stor evne til at handle selvstændigt og smidigt. Medens man har klareret sig bedst muligt med de bevillinger, der er givet til det almindelige velfærdsarbejde, er der ved siden af dette udviklet et rigt og stort arbejde gennem socialrådgivningen, tredoblingen af biblioteksvæsenet og hele denne voldsomme virksomhed, der er groet op her systematisk og fast. Det skulle i og for sig ikke kunne motivere, at man tager bestemmelsen om institutionen ud af lovgivningen og overgiver sagen til administrationens undersøgelse, overvejelse og beslutning.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på den ordning, der antydes i ministerens skriftlige fremsættelse, med en slags sammenblanding af civilundervisningen og velfærdstjenesten. Det ærede medlem hr. Arnth Jensen har ret i, at det er ikke ganske den vej, man går i andre lande. Jeg skal erkende, at der er skabt et meget smukt civilundervisningsapparat; bl. a. grundet på den rimelige lønordning er det lykkedes at få yderst kvalificerede folk til at udføre arbejdet, men om der just er en tilbøjelighed hos dem til at få mere arbejde, er jeg ikke så sikker på. Jeg tror, de har nok at gøre i forvejen, og jeg tror ikke, det er heldigt,